

F. t. L. om Forhyring og Mønstring af Skibsmandskab.

lovens § 6, sidste Stykke. Skibsføreren, hvis Tid i Forvejen er stærkt beslaglagt, bør vedblivende have Adgang til at aflaste sig for det heromhandlede kontormæssige Arbejde mod at erlægge en af det offentlige fastsat Betaling, der uden for København ligesom hidtil naturligst vil tilfalde Mønstringsbestyreren eller hans Personale.

Til § 13.

Bestemmelserne svarer til Reglerne i Forhyringsagentlovens §§ 4 og 5 og Mønstringslovens § 17.

Det følger af den valgte Formulering af Paragraffen, at Strafskyld ogsaa paahviler den, der ved Forhyring eller Mønstring af Skibsmandskab optræder paa Skibsføreren Vegne, og som ved Udførelse af dette Hverv gør sig skyldig i Overtrædelse af Loven, saaledes at det ikke kan anses for nødvendigt udtrykkeligt at fastslaa dette saaledes som sket i Mønstringslovens § 17.

Til § 14.

Da Bevillingerne som Forhyringsagent efter den nugældende Lov er givet uden Tidsbegrænsning, vil der ved Inddragelsen af Bevillinger efter Omstændighederne kunne blive Tale om at yde Erstatning for det derved forvoldte Tab. Størrelsen af den Erstatning, der skal ydes, og som naturligt maa fastsættes paa Grundlag af de Indtægter, vedkommende Forhyringsagent har haft som saadan, maa imidlertid være afhængig af, om vedkommende Forhyringsagent modtager Ansættelse paa et af de nye Forhyringskontorer, idet den Indtægt, han derved opnaar, maa komme i Betragtning ved Opgørelsen af det Tab, han lider ved at miste sin Bevilling.

Som Bilag 4 til Lovforslaget er optaget en Oversigt over de Indtægter, de forskellige Forhyringsagenter har haft i de tre sidste Aar.

Det vil af denne ses, at det for de fleste Vedkommende drejer sig om ret beskedne Beløb.

Naar samtidig henses til, at de to af de københavnske Agenter samt Agenten i Marstal kun er konstituerede, og saaledes

ikke har noget Krav paa Erstatning, at Bevillingerne som Forhyringsagent i Aarhus, Nakskov, Nykøbing M. og Rønne henstaar ledige, samt at adskillige af de nuværende Forhyringsagenter kan antages i Medfør af nærværende Lovs § 1, 3die Stykke, at ville faa Tilladelse til at fortsætte deres Virksomhed som hidtil, maa det antages, at de Erstatninger, der kan blive Tale om at udrede, ikke vil kunne beløbe sig til store Summer.

Erstatningernes Størrelse har man ment burde fastsættes af en særlig dertil nedsat Kommission i Lighed med de almindelige Ekspropriationskommissioner, idet man dog har fundet, at der bør være Adgang til at indbringe Kommissionens Afgørelser for Domstolene.

Til § 15.

Det er en Selvfølge, at Lovreglerne om Forhyring og Mønstring ikke kan være anvendelige forsaavidt angaar militære Skibe og næppe heller i alle Tilfælde overfor andre Staten tilhørende Skibe. Bestemmelserne herom er affattet paa tilsvarende Maade som i § 2 i Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 om Tilsyn med Skibe.

Til § 16.

Da Overgangen til Statsforhyring kræver en Del Undersøgelser, bl. a. vedrørende Tilvejebringelse af passende Lokaleforhold m. m., vil Afsnittet om Forhyring vanskeligt kunne træde i Kraft paa samme Tidspunkt som den øvrige Del af Loven.

Med Hensyn til Paragraffens 2det Stykke bemærkes, at da Værnepligtsloven ikke gælder for Færøerne, vil Bestemmelserne om Mønstring i den foreliggende Lov for Færøernes Vedkommende være undergivet en dertil svarende Begrænsning. Man har iøvrigt anset det for hensigtsmæssigt at holde Mulighed aaben for administrativ Fastsættelse af Lempelser efter de stedlige Forhold paa Færøerne, uanset at saavel Sønæringsloven som Sømandsloven begge er i Kraft paa Færøerne i fuld Udstrækning.